

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/52/2014
Identifikačné číslo spisu:	3511010012
Dátum vydania rozhodnutia:	15.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:3511010012.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného Z. N. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a iné na neverejnom zasadnutí 15. októbra 2014 v Bratislave o dovolaní obvineného Z. N., ktoré podal prostredníctvom obhajkyne Mgr. Janette Adamcovej, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo 17. decembra 2013, sp. zn. 2To 115/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Z. N. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom z 12. júla 2013, sp. zn. 2T 5/2011, bol obvinený Z. N. uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a/ Trestného zákona na skutkovom základe, že

dňa 19. júna 2010 v čase od 21.00 hod. do 23.00 hod na parkovisku v chatovej oblasti v obci Čachtice časť Hliník I., fyzicky napadol Z. K., nar. XX. Z. XXXX, trvalé bytom ul. S., potom, ako vystúpil zo svojho vozidla, a to takým spôsobom, že po predchádzajúcej slovnej výmene názorov ho opakovane viackrát udrél striedavo päťami pravej a ľavej ruky do oblasti tvárovej aj vlasovej časti hlavy, následkom čoho poškodený spadol na zem na ľavý bok, kde ho obvinený niekoľkokrát kopol do oblasti rúk, krku a hlavy, čím poškodenému spôsobil pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy - tváre s odreninou kože v oblasti tváre vľavo, otras mozgu ľahkého stupňa, ťažké zranenie -krvácanie pod tvrdú mozgovú plenu v čelovo-spánkovo-temennej oblasti vpravo - subdurálny hematóm s prenosom stredočiarových štruktúr, prechodné poškodenie - podráždenie - koreňa 6. krčného nervu vľavo, ktoré si vyžadujú práceneschopnosť, s dobou liečenia a obmedzenie na bežnom spôsobe života najmenej 6 týždňov, avšak môžu spôsobiť i trvalé obmedzenie na bežnom spôsobe života, nakoľko sa jedná o ťažké zranenie z hľadiska medicínskeho a došlo tu k zraneniu dôležitého orgánu - mozgu.

Za to mu bol podľa § 155 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, § 36

písm. j/, § 37 písm. h/ Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ a § 51 ods. 1 Trestného zákona bol obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložený a zároveň mu bol uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona obvinenému bola určená skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ Trestného zákona súd obvinenému v rámci probačného dohľadu uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obvinenému uložil aj povinnosť nahradiť poškodenému Z. K., nar. XX. Z. XXXX v S., trvalé bytom N., škodu vo výške 2 829,10 €.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku bol poškodený Z. K., nar. XX. Z. XXXX v S., trvalé bytom N., so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obvinený, na základe ktorého Krajský súd v Trenčíne uznesením zo 17. decembra 2013, sp. zn. 2To 115/2013, postupom podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obvineného Z. N. zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote dovolanie obvinený N., a to prostredníctvom obhajkyne Mgr. Janette Adamcovej. Dovolanie podal z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku. Domáhal sa, aby dovolací súd zrušil prvostupňový rozsudok a aby na podklade zisteného skutkového stavu sám vo veci rozhodol tak, že ho spod obžaloby oslobodí, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal. Žiadal zrušiť výrok o vine, výrok o treste i výrok o náhrade škody. Žiadal zrušiť aj všetky výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že popiera spáchanie prečinu a orgány činné v trestnom konaní sú povinné postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav, o ktorom nie sú žiadne pochybnosti. V konaní nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že to bol práve obvinený, kto fyzicky napadol poškodeného. Samotný poškodený sa vyjadril, že ho nenapadol obvinený, ale jeho manželka. Tvrdil, že došlo k porušeniu jeho práv, nakoľko jeho obhajoba nebola braná v dostatočnej miere do úvahy.

K podanému dovolaniu sa listom z 26. júna 2014 podrobne vyjadril poškodený Z. K., v ktorom analyzuje podrobne dôkaznú situáciu a prokurátorka Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, ktorá navrhla, aby dovolanie obvineného bolo podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietnuté.

Najvyšší súd ako súd dovolací síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku.

Z obsahu písomného odôvodnenia dovolania a najmä záverečného petitu je zjavné, že v posudzovanom prípade nebola pochopená podstata dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku, podanie obvineného je nekvalifikované, aj keď bolo podané prostredníctvom obhajcu, ako to zákon vyžaduje práve z dôvodu, aby obvinení podávali kvalifikované dovolania. Dovolanie je v tomto prípade chápané ako ďalší riadny opravný prostriedok, pretože dovolaním namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech. Je preto nevyhnutné v úvode uviesť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorým sa má zabezpečiť náprava procesných a hmotnoprávných chýb, taxatívne uvedených ako dovolacie dôvody v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr.

por. Mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie - neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa.

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Nie je možné, s poukazom na obvineným uplatnené dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Tr. por., domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

V dovolaní obvinený namietal, že konaním okresného aj krajského súdu došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Právo na obhajobu každého, proti komu sa vedie trestné stíhanie, je v Trestnom poriadku upravené v ustanovení § 2 ods. 9 Tr. por. Vyjadruje jeden z právnych princípov, na ktorých je vybudované trestné konanie a jeho zmyslom je zabezpečiť úplnú ochranu zákonných záujmov osoby, proti ktorej sa vedie trestné konanie, ako aj prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu a správneho rozhodnutiu.

Právo na obhajobu primárne zahŕňa právo na osobnú obhajobu (§ 34 ods. 1 Tr. por.), právo nechať sa obhajovať obhajcom (§ 34 ods. 1, § 36 Tr. por.), ako aj právo na povinnú obhajobu (§ 37, § 38 Tr. por.). Jednotlivé zložky práva obhajoby v širšom zmysle sú upravené v ďalších ustanoveniach Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Tr. por., ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá predstavám obvineného, nie je možné uplatniť pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. (porušenia práva na obhajobu), ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k námietke obvineného, že skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný v dôsledku toho, že spáchanie skutku popieral a dôkazmi, ktoré vykonal okresný súd nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutku sa dopustil práve obvinený, dovolací súd opäť zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu

skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie obvineného aj v tomto prípade smeruje ku skutkovým zisteniam, ktorá okolnosť nemôže zakladať dovolací dôvod.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.